சடையவாமன் பராக்கிரம் பாண்டியன் முதல் அவனின் அடுத்த வந்த பாண்டியா் அனை-வரும் தென்காசிப் பாண்டியா்கள் எனப்படுவா்.[1] பதினான்காம் குறுற்றாண்டு முதல் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட கல்தானியா், விஜயநகரத்தவா், நாயக்கா் படைபெடுப்புகளால் பாண்டியா் தங்கன் பாரம்பரியத் தலைநகரான மதுரையை இழந்து தென்காசி, திருநெல்கவலி போன்ற தென்தமிழக நகரங்களில் சிற்றரசா்களாக வாழத் தலைப்பட்டனா். பாண்டியா்களின் கடைசித் தலைநகரம் தென்காசி ஆகும்.[2][3] சடையவா்மன் பராக்கிரம் பாண்டியன் முதல் அவனின் அடுத்த தலைமுறையில் வந்த அனைத்து பாண்டியரும் தென்காசியையே தலைநகராகக் கொண்டு தென்காசி பெரியகோயிலில்[4] உள்ள சிவந்தபாத்துருடைய ஆதீன மடத்தில்[5] முடி சூடிக்கொண்டனா். அடுத்த காலத்தில் சில பாண்டியா் தெல்கையையும் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தனா். கயத்தாா், வள்ளியூர், உக்கிரன் கொடை போன்ற நகரங்களும் இவா்களின் முக்கிய நகரங்களாகும். தென்காசி பெரியகோயில், பிரம்மக்தசம், கேரன்மாக்கவி, அம்பாசமுத்திரம், கனக்காடு, புதுக்கோடிகி பெரியகோயில், பிரம்மக்தசம், கேரன்மாக்கவி, அம்பாசமுத்திரம், கனக்காடு, புதுக்கோட்டை ஆகிய உா்களில் இவா்களைப் பற்றிய கல்வெட்டுகன் மற்றும் செப்-கிபகும் காணப்படுகின்றன. தென்காசிப் பாண்டியம்களில் கொல்லைக்கொண்டான் என்பவக்ன பாண்டியா் வரரைற்றில் அறியப்படும் கடைசி பாண்டியம்களில் கொல்லைக்கொண்டான் என்பவக்ன பாண்டியா் வரரைற்றில் அறியப்படும் கடைசி பாண்டிய மன்களைமான்.